

Stichting Thami Mnyele Ondernemingsplan 2025-2028

Een 'relational residency' gericht op de ontwikkeling van kunstenaars en culturele uitwisselingen

'Whatever artistic indulgence we engage ourselves in, we (artists) must not be blind to the river of life within and around us, the social stream from which art feeds and is nourished: the community.' - Thami Mnyele

INHOUD

Voorwoord

1. Stichting Thami Mnyele
2. Terugblik 2021-heden
3. Programma 2025-2028
4. Partners
5. Organisatie
6. Codes

VOORWOORD

Zet twee delegaties uit verschillende landen of culturen bij elkaar en er ontstaat een diplomatiek spel waarin het vliegen afvangen, strategisch voorsorteren, nog strategischer verzwijgen, bagatelliseren en ridiculiseren leidt tot een woordenbrij en op z'n best een compromis. Maar zet twee individuen met uiteenlopende achtergronden bij elkaar en die groepsdynamiek valt weg. De interactie is dan veel opener en minder gereserveerd. De wederzijdse interesse is meer uitgesproken en neemt soms de vorm aan van vragen die in een groepssetting al snel worden af gereserveerd als dom of naïef maar eigenlijk het pad effenen voor bijzonder interessante uiteenzettingen. In plaats van een sociale krachtmeting neemt het gesprek de vorm aan van een echte uitwisseling. Die zorgt niet alleen voor persoonlijke groei bij beide individuen – op intellectueel en empathisch niveau – maar creëert ook een solide basis voor de ontwikkeling van een verdere relatie.

Die één-op-één uitwisseling tussen cultureel diverse partijen is de raison d'être van Stichting Thami Mnyele en de residency die zij runt. Al 33 jaar lang brengt deze non-profit organisatie kunstenaars, curatoren en academici uit Afrika en de Afrikaanse diaspora in contact met tentoonstellingsmakers, kunstenaars, conservatoren, museumdirecteuren, critici, onderzoekers, studenten en andere partijen uit Nederland. Op basis van het werk van de residents, hun wensen en behoeften stelt de organisatie een op maat gemaakt programma samen met de potentieel meest vruchtbare matches. De residency is zodoende een kruising tussen denktank, intellectueel laboratorium en retraite. Anders dan bij de meeste artist-in-residencies is het doel hier niet het produceren van concrete kunstwerken maar de uitwisseling van kennis, contacten en ideeën, en het bouwen van netwerken. Het is een vorm van capacity building die reguliere talentontwikkeling overstijgt. Residents worden opgetild naar een hoger niveau en hun carrière krijgt een enorme duw in de rug. De impact van deze 'relational residency' is vele malen ingrijpender en langduriger dan de vaak kortstondige zichtbaarheid die een nieuw werk of tijdelijke tentoonstelling teweegbrengen.

Stichting Thami Mnyele heeft in de afgelopen 33 jaar zo'n 150 residents ontvangen. Zij variëren van beginnend talent voor wie het verblijf in Amsterdam een eerste stap in het internationale kunstcircuit betekent tot gevestigde namen die de residency aangrijpen om hun thematiek te verdiepen of juist herzien, hun netwerken te vergroten en in samenwerking met lokale partijen nieuwe ideeën te testen en lanceren.

Stichting Thami Mnyele wil haar werk bestendigen, wat met de sterk gestegen kosten niet meer kan met het huidige subsidiebedrag. Bovendien wil de organisatie de komende kunstenplanperiode een professionaliseringsslag maken. Ook om die reden is het bedrag dat wij nu bij het AFK aanvragen hoger dan wat is toegekend in de afgelopen periode. Het gaat om €58.9700,- op jaarbasis. Met de extra bijdrage kan de stichting de kwaliteit van het programma blijven waarborgen en de organisatie toekomstbestendig maken.

Wij zijn dankbaar en trots dat we al ruim dertig jaar de mogelijkheid hebben gekregen van de stad Amsterdam om samen met de Amsterdammers en de Amsterdamse kunstwereld een gastvrije residency op maat kunnen realiseren. Door deze langdurige ondersteuning is er een unieke culturele uitwisseling gegroeid met een grote spin-off en waardering, zoals onder meer bleek uit de nominatie in 2018 voor de Amsterdamprijs voor de Kunst.

1. STICHTING THAMI MNYELE

Stichting Thami Mnyele is vernoemd naar de Zuid-Afrikaanse kunstenaar en activist Thami Mnyele (1948-1985). Hij was lid van de kunstenaarsgroep MEDU, die door middel van expressie en communicatie de strijd aanbod met het apartheidsregime. Tijdens een bezoek aan Nederland in het kader van een conferentie voor cultureel werkers uit Zuid-Afrika ontmoette hij lokale kunstenaars, politici en activisten uit de antiapartheidsbeweging, op wie hij een diepe indruk maakte. Nadat hij in 1985 was vermoord door Zuid-Afrikaanse doodseskaders richtten zij ter ere van hem in 1990 een stichting op, met als doel culturele uitwisseling en het vergroten van wederzijds begrip. Gemeenteraadslid Bert Holvast was een van de medeoprichters. Het Amsterdam Fonds voor de Kunst ondersteunt de stichting sinds 1992 met een bijdrage.

Hoofdactiviteit van Stichting Thami Mnyele is het uitreiken van een award, die de vorm neemt van een artist-in-residency. Sinds 1992 worden meerdere kunstenaars per jaar ontvangen. Een verblijfsperiode duurt maximaal drie maanden. In eerste twee jaar was het programma exclusief gericht op kunstenaars uit Zuid-Afrika. Daarna werd de focus verbreed tot het gehele Afrikaanse continent en de Afrikaanse diaspora. Sinds de oprichting heeft de stichting meer dan 150 Afrikaanse kunstenaars, ontwerpers, makers, curatoren en academici naar Amsterdam gehaald voor een culturele uitwisseling.

Anders dan de meeste artist-in-residencies is die van Stichting Thami Mnyele niet primair gericht op productie. Kunstenaars en curatoren komen hier niet om werk te maken of af te maken volgens een al dan niet vooropgezet plan. Het gaat hier om wat ook wel een 'relational residency' wordt genoemd. Het leggen van persoonlijke contacten en het smeden van een zowel breed als diep netwerk staan voorop. Uitwisseling van ideeën en perspectieven, kunst inhoudelijke confrontaties en reflectie zijn het doel van het verblijf. Dat neemt niet weg dat deze vrijwel altijd resulteren in nieuw werk – tijdens de residency-periode of er direct op volgend. De residency krijgt ook vrijwel standaard een vervolg in de vorm van tentoonstellingen, nieuwe samenwerkingsprojecten en uitwisselingen.

De residency van Stichting Thami Mnyele is gevestigd aan de Bellamystraat 21, in een voormalig schoolgebouw. Hij bestaat uit een complete woning, plus een ruimte die is verbouwd tot volledig geëquipeerd atelier. Die opzet maakt het mogelijk gasten te ontvangen en kinderen mee te nemen – wat deelname aan de residency voor vooral vrouwelijke kunstenaars vergemakkelijkt.

De stichting krijgt regelmatig donaties in de vorm van meubilair, materiaal of apparatuur (bijvoorbeeld analoge fotocamera's). De bibliotheek, die door residents wordt gebruikt voor research wordt regelmatig aangevuld met catalogi en andere kunstboeken. Het betreft vooral publicaties van partnerinstellingen, maar er vinden ook regelmatig donaties door particulieren, het Mondriaan Fonds en Kunstmuseum Den Haag plaats. NRC-criticus Hans den Hartog Jager verrijkte de bibliotheek met verschillende jaargangen van het kunstblad Frieze en tientallen catalogi. Ook Volkskrant-journalist Rutger Pontzen doneerde boeken.

Stichting Thami Mnyele regelt vliegticket en begeleidt het visumaanvraagtraject. Residents ontvangen een maandelijks toelage om in hun levensonderhoud te voorzien en materialen te bekostigen. Daarnaast krijgen ze een museumjaarkaart en de beschikking over een fiets, zodat ze zich vrij door de stad kunnen bewegen. Bestuursleden van de stichting verzachten de 'landing' in het voor velen onbekende stad met een hoogstpersoonlijk acclimatiseringsprogramma op maat. 's Avonds worden regelmatig etentjes geregeld bij mensen uit het stichtingsnetwerk waardoor het netwerk van de residents op een laagdrempelige manier wordt uitgebreid.

Iedere resident krijgt een begeleidingsprogramma op maat, afhankelijk van zijn of haar behoeften, wensen en achtergrond. Het wordt samengesteld in samenwerking met de instelling of persoon die medeverantwoordelijk is geweest voor de selectie van de resident. Er worden ontmoetingen en gesprekken georganiseerd met Nederlandse kunstenaars, museumdirecteuren en -conservatoren, curatoren, kunstcritici, galeriehouders en universiteitsdocenten. Daarnaast worden werkbezoeken afgelegd aan musea, galleries, kennisinstellingen, opleidingsinstituten, ateliers en werkplaatsen. Maar de focus van het verblijf beperkt zich niet exclusief tot het kunst domein. Residents nemen deel aan het bredere maatschappelijke leven in Amsterdam door concerten te bezoeken, voetbalveldjes te frequenteren of regelmatig de markt te bezoeken – wat ervaringen oplevert die vaak hun weerslag vinden in kunstwerken.

Stichting Thami Mnyele verwelkomt kunstenaars met uiteenlopende achtergronden, van autodidacten tot academisch opgeleide professionals, van onbekende starters tot gerenommeerde namen. Voor

veel residents betekent het verblijf in Amsterdam het begin van of een belangrijke stap in een internationale carrière. Inmiddels internationaal vermaarde kunstenaars als Victor Ekpuk, Samson Kambalu, Dineo Seshee Bopape en Zanele Muholi waren nog volledig onbekend toen ze als resident naar Amsterdam kwamen. Simangaliso Sibiyi, die in 2017 voor het eerst in zijn leven in een vliegtuig stapte voor een residency bij Thami Mnyele, was een jaar later de eerste levende Afrikaanse kunstenaar om opgenomen te worden in de collectie van het Rijksmuseum. Het werk dat Victor Ekpuk uit Nigeria maakte tijdens zijn residency in 2007 werd aangekocht door het Smithsonian in Washington DC en leverde hem een tentoonstelling op in het New Yorkse MoMA. Okwui Enwezor en Salah Hassan wisten al jaren voordat zij uitgroeiden tot topcuratoren de weg te vinden naar Amsterdam-West, waar ze contact legden met kunstenaars die ze later uitnodigden om deel te nemen aan biënnales.

Het verblijf van alle residents wordt vastgelegd op papier en online. Deze documenten vormen de basis van het Thami Mnyele-archief, dat regelmatig wordt geraadpleegd door studenten, kunstprofessionals en museummedewerkers. Naast informatie over de kunstenaars en hun praktijk beheert de stichting een collectie van zo'n driehonderd kunstwerken, die zijn gemaakt door de residents en geschonken aan de stichting.

Met meer dan dertig jaar ervaring in internationale culturele uitwisseling is Stichting Thami Mnyele uitgegroeid tot een vraagbaak op het gebied van culturele uitwisseling, visumaanvragen en begeleidingsprogramma's. Musea, presentatie-instellingen en universiteiten maken veelvuldig gebruik van het enorme internationale netwerk dat de stichting heeft opgebouwd en zorgvuldig onderhoudt. Ondanks haar bescheiden omvang fungeert de stichting daarmee als spin in het web.

Het belang van Stichting Thami Mnyele voor de stad Amsterdam is als volgt samen te vatten:

- Introductie Afrikaanse kunst in Nederland en bijdrage aan postkoloniaal debat
Toen Stichting Thami Mnyele werd opgericht was Afrikaanse hedendaagse kunst hoegenaamd onbekend in Nederland en zelfs Europa. Vlak daarvoor had Centre Pompidou in Parijs *Magiciens de la Terre* gepresenteerd, de eerste grote Europese tentoonstelling met niet-westerse hedendaagse kunst. Deelname van Afrikaanse kunstenaars aan internationale presentaties nam in de jaren daarna langzaam toe. Stichting Thami Mnyele liep ver voor de troepen uit door in 1993 de tentoonstelling *Zuiderkruis* in Stedelijk Museum Amsterdam te initiëren, die een zodanige indruk maakte op toenmalig directeur Rudi Fuchs dat hij de inrichting op zich nam. In 2008 kreeg de nationale interesse voor Afrikaanse hedendaagse kunst een boost door *Snap Judgment*, een Stedelijk Museum-tentoonstelling uit de koker van curator en Thami Mnyele-bezoeker Okwui Enwezor. Sindsdien krijgt een groeiend aantal Afrikaanse kunstenaars solotentoonstellingen in musea en bij presentatie tentoonstellingen, of worden zij uitgenodigd voor groepsexposities. Collecties hedendaagse Afrikaanse kunst krijgen ook een podium zoals meest recentelijk *Kosmogonie* (Cobra Museum, 2022), *Between Borders* (Museum Arnhem, 2023) en *Africa Supernova* (Kunsthall KaDe, 2023).

Stichting Thami Mnyele is vanaf het prille begin een onvermoeibaar promotor van Afrikaanse hedendaagse kunst. Mede door haar inspanningen is de zichtbaarheid van die kunst sterk toegenomen en heeft het besef postgevat dat de kunstgeschiedenis niet alleen door westerse, witte en vaak mannelijke makers wordt geschreven. Dertig jaar geleden al heeft de stichting de zaadjes geplant voor wat vandaag de dag is uitgegroeid tot een postkoloniaal discours.

- Ondersteuning instellingen in Amsterdam en daarbuiten
Door haar uitgebreide internationale netwerk en directe, persoonlijke contacten met Afrikaanse kunstenaars fungeert Stichting Thami Mnyele als intermediair en 'matchmaker' voor talloze culturele instellingen in Amsterdam en daarbuiten. Toen de postacademische Rijksakademie en De Ateliers hun blik richtten op Afrika klopten ze bij Thami Mnyele aan om de eerste ingangen te vinden. Het Stedelijk Museum Amsterdam kocht met medewerking van de stichting in 1993 een werk van Tito Zungu, het eerste van een levende Afrikaanse kunstenaar. En voor de tentoonstelling over Zuid-Afrika ging het Rijksmuseum te rade bij resident Simangaliso Sibiyi, wiens adviezen over inrichting en tekstbordjes nauwgezet werden opgevolgd. Zo wordt er in Nederland vrijwel geen tentoonstelling met of over Afrikaanse hedendaagse kunst gemaakt waar de stichting niet op de een of andere manier bij betrokken is – als adviseur, aandrager van namen, contactlegger of klankbord.

De contacten die kunstenaars tijdens hun residency leggen met tentoonstellingsmakers, museumconservatoren, academici of schrijver resulteren vrijwel altijd in tentoonstellingen, performances of publicaties. Daarmee zorgt Stichting Thami Mnyele op directe wijze voor inhoudelijke input.

De stichting draagt ook bij aan de ontwikkeling van andere organisaties door hun medewerkers een actieve rol te laten spelen binnen Thami Mnyele – als bestuurslid, sparringpartner voor residents of adviseur. De resulterende interactie blijkt vaak een eyeopener, vooral voor kunstprofessionals die zelf nog nooit in Afrika zijn geweest. Zo was Jelle Bouwhuis in zijn tijd als directeur van Stedelijk Museum Bureau Amsterdam zo geïnspireerd dat hij zelf op het continent op onderzoek uitging, zich specialiseerde, een postkoloniaal programma op touw zette, en de tentoonstellingen *Project 1975* (2009) en *How Far How Near* (2014-2015) organiseerde. Momenteel werkt hij aan een proefschrift over Afrikaanse hedendaagse kunst.

- Kenniscentrum Afrikaanse kunst van internationaal niveau

Met de ideeën en het werk van ruim 150 residents heeft Stichting Thami Mnyele sinds de oprichting een indrukwekkend archief opgebouwd met betrekking tot Afrikaanse hedendaagse kunst. Daar komt nog een uitgebreide bibliotheek bij, die zoveel bijzondere titels bevat dat de bibliotheek van Kaapstad na de verwoestende brand van 2021 vroeg alle titels in PDF-vorm toe te sturen om een belangrijk deel van de verloren gegane publicaties te vervangen. De website van de stichting wordt regelmatig bezocht door conservatoren van internationale musea, waaronder TATE en MoMA. Onze nieuwsbrief (4.000 abonnees) met actuele tentoonstellingsinformatie over residents en alumni (door de stichting 'fellows' genoemd) wordt door hen op de voet gevolgd. Daarnaast kunnen studenten met een specialisatie in hedendaagse Afrikaanse kunst terecht bij Thami Mnyele. Mede door het werk van de stichting geldt Amsterdam als internationaal kenniscentrum op dit specifieke gebied.

Door alle kennis én een constante stroom van kunstenaars op één plek bij elkaar te werken doet Stichting Thami Mnyele aan een ecologisch duurzame vorm van kennisdistributie. Curatoren, schrijvers en onderzoekers hoeven immers niet ieder individueel de halve wereld over te vliegen om zelf op zoek te gaan naar Afrikaans talent. Zij kunnen gericht terecht in Amsterdam en de betreffende kunstenaars maken zelf de ronde langs de voor hen interessante instellingen en personen.

- Instigator internationale samenwerking

Mirjam Westen, voormalig conservator van Museum Arnhem, noemde Stichting Thami Mnyele ooit 'een bruggenhoofd voor Afrikaanse kunst'. Dat bruggenhoofd functioneert twee kanten op: van en naar Afrika. De residency is voor veel kunstenaars uit Afrika het eerste aanmeerpunt in de westerse wereld, van waar ze hun weg vinden naar internationale musea, festivals, biënnales, universiteiten en andere onderzoeksinstellingen. Het is gebleken dat residents die terugkeren exponentieel veel baat hebben bij de residency omdat een herhaalverblijf hen in staat stelt relaties verder uit te diepen en hun netwerk te vergroten.

Vele tentoonstelling zijn voortgekomen uit de één-op-één professionele ontmoetingen. Die tentoonstellingen vormen vaak de eerste introductie van Afrikaanse kunstenaars bij een Nederlands publiek. Maar opvallend vaak betreft het ook samenwerkingen tussen de residents en kunstenaars uit Nederland, die daardoor worden gestimuleerd nieuwe wegen te exploreren en hun praktijk te herijken. Meerdere keren heeft dit geleid tot deelname van Nederlandse kunstenaars aan tentoonstellingen in het buitenland. Zo resulteerde de één-op-één ontmoeting tussen resident Odili Donald en Remy Jungerman in een uitnodiging aan Jungerman om deel te nemen aan een tentoonstelling in het Studio Museum in Harlem, New York.

Krishna Luchoomun, resident in 2013, ging een stap verder door het Amsterdamse kunstenaarsduo Bik Van der Pol te vragen voor het landenviljoen van Mauritius tijdens de Biënnale van Venetië. Dat was überhaupt de eerste keer dat de eilandstaat met een eigen paviljoen meedeed aan de oudste en belangrijkste kunstmanifestatie ter wereld – wat grotendeels te danken was aan Luchoomun. Die had bij terugkeer in zijn vaderland een eigen residency, pARTage, opgericht met hulp van Stichting Thami Mnyele en geschoeid op de leest

van de Amsterdamse residency. Hij is overigens niet de enige alumnus die de in Amsterdam opgedane kennis en kunde omzet in initiatieven in eigen land.

Ook op logistieke wijze draagt de Thami Mnyele-residency bij aan de uitwisseling tussen Amsterdam en Afrika. De stichting verschaft de residents vaak vliegtickets die voorzien in extra kilo's bagage. Dat stelt hen in staat kunstwerken – van henzelf of anderen – van Afrika naar Amsterdam te brengen of vice versa. De residency functioneert als zodanig als een vorm van informeel kunsttransport.

- Praktische vraagbaak

Door het jarenlang onderhouden van relaties – vaak op een *face to face*-basis - met overheden, kunstinstellingen, universiteiten en individuele kunstenaars in Afrika en de Afrikaanse diaspora heeft Stichting Thami Mnyele veel praktische kennis en contacten opgedaan. Amsterdamse instellingen kloppen regelmatig aan bij de stichting als ze vastlopen met visumaanvragen of andere bureaucratische procedures, die gebaat zijn bij persoonlijke contacten bij ambassades en ministeries.

De unieke ervaringen van Stichting Thami Mnyele als 'relational residency' zijn behulpzaam bij het opzetten van nieuwe residencies. Zo heeft TransArtists de stichting meermalig expliciet tot voorbeeld gesteld, bijvoorbeeld tijdens een conferentie in 2022 over residencies. Voor 2025 is de stichting uitgenodigd door Bojana Panevska, redacteur van de publicatie *On Care – A journey into the relational nature of artists' residencies*, om op een symposium in Boston te spreken over het model van de langdurige relational residency.

2. TERUGBLIK 2021-HEDEN

Net als in de rest van het kunstenveld heeft de coronapandemie een grote impact gehad op het functioneren van Stichting Thami Mnyele in de periode 2021-2024. Anders dan bij veel andere instellingen ging het activiteitsniveau echter niet omlaag maar werd het juist opgeschroefd. De residency bleef 'gewoon' functioneren en het programma van tentoonstellingen en presentaties werd zelfs geïntensiveerd. Alleen het archief aan de Herengracht was tijdens de coronaperiode niet toegankelijk.

De internationale reisrestricties gooiden in sommige gevallen roet in het eten. Jean Katambyi, die werd uitgenodigd in samenwerking met Framer Framed en het Belgische Z33, kreeg geen visum. Zijn residency werd uitgesteld tot 2023. Adam Belarouchia, daarentegen, zou oorspronkelijk zes weken blijven maar kon door de coronamaatregelen niet terugreizen naar Marokko en verbleef uiteindelijk zeven maanden in Amsterdam. Kunstenaars die 'vastzaten' in Afrika en soms ten einde raad contact opnamen met de stichting werden op afstand geholpen met telefoontjes naar ambassades en andere instanties.

Het lukte wel visa te bemachtigen voor Bernard Akoi-Jackson en Jelili Atiku. Samen met Richard Kofi waren zij in 2021 de residents. Zij grepen die periode van quarantaine en totale isolatie aan om zich geconcentreerd op hun werk te storten. Vrijwilligers en bestuursleden van de stichting zorgden voor de aanvoer van dagelijkse benodigdheden. Ontmoetingen met andere kunstprofessionals vonden vooral plaats via Zoom en e-mail, maar er werden – in de periodes zonder lockdown – ook op beperkte schaal één-op-één bezoeken aan de residency afgelegd.

De rest van de Amsterdamse kunstwereld was gedurende de coronaperiode grotendeels gesloten. Dat er bij Thami Mnyele gewoon werd doorgewerkt, bleef niet onopgemerkt. Het Stedelijk Museum Amsterdam benaderde de residency om de ruimte te gebruiken voor de selectieronden van de gemeentelijke aankopen. Dat gebeurde met open ramen, dikke jassen en de verplichte anderhalve meter afstand.

Ondanks alle restricties zijn in 2021 maar liefst vijf projecten gerealiseerd in verband met het 30-jarige bestaan van de stichting. De tentoonstelling *Crossing Cultures* bij CBK Zuidoost opende eind 2020 en werd verlengd tot in de lente van 2021. Over deze jubileumexpositie is een film gemaakt en er zijn twee publicaties geproduceerd over drie decennia residency. Daarnaast nam Thami Mnyele voor de eerste keer deel aan de Amsterdam Art Week.

De catalogus *Crossing Cultures*, werd in december 2023 toegevoegd bij het lespakket voor kunstgeschiedenis docenten van HAVO en Atheneum tijdens conferentie over Afrikaanse kunst georganiseerd door VONKC; landelijke Vereniging Onderwijs Kunst en Cultuur. De voorzitter van de Thami Mnyele Stichting gaf een keynote lecture over Afrika en kunst.

In het kader van haar dertigste verjaardag besloot de stichting een aantal Amsterdamse instellingen te 'trakteren' op een residency. Amsterdam Museum, Afrovibes en Rijksmuseum mochten elk een resident aandragen.

In samenwerking met het Amsterdam Museum en Afrovibes hebben performances plaatsgevonden van Bernard Akoi-Jackson en Jelili Atiku. Daarnaast heeft Stichting Thami Mnyele bijgedragen aan een aantal tentoonstellingen, terwijl presentatie doorgaans niet behoort tot de kerntaken van de stichting. Deze extra activiteiten hebben extra druk gezet op de organisatie, die daardoor des te meer werd doordrongen van de noodzaak tot professionalisering.

Het jaar 2022 begon weer met een harde lockdown, maar die werd gelukkig eind januari opgeheven. Daardoor kon begin februari Guy Woueté als eerste resident van het jaar worden verwelkomd. Hij heeft een delegatie van de UVA ontvangen en zijn werk kunnen tonen in Leiden in de Lakenhal. Vanaf dat moment kon de residency weer opereren als vanouds en ging het aantal residents per jaar weer omhoog. We hebben kunstenaars mogen ontvangen die zich bezighouden met een breed scala aan onderwerpen, zoals de hedendaagse doorwerking van het apartheidregime in Zuid-Afrika, koloniale geschiedenis, economische ongelijkheid en uitbuiting, geopolitieke verhoudingen, ecologische innovatie, mode en appropriatie binnen de creatieve industrie, genderidentiteit en zwart heldendom.

Residents in de periode 2021-heden

2021: Richard Kofi (Nederland/Ghana), Bernard Akoi-Jackson (Ghana), Jelili Atiku (Nigeria)

2022: Guy Woueté (Kameroen), CUPP Collective (Suriname/Nederland), Lakin Ogunbanwo (Nigeria), Tamrat Gezahegne (Ethiopië), Gabrielle Le Roux (Zuid-Afrika), Kwanele Finch Thusi (Zuid-Afrika), Haroon Gunn-Salie (Zuid-Afrika)

2023: Nkule Mabaso (Zuid-Afrika), Jean Katambayi Mukendi (Democratische Republiek Congo), CUPP Collective (Suriname/Nederland), Carine Mansan Chowanek (Ivoorkust), Caterina Pecchioli (Italië), Quentley Barbara (Curaçao/Nederland), Isabel Hofmeyr (Zuid-Afrika), Naima Hassan (Groot-Brittannië/Somalië), Billy Fowo (Kameroen/Duitsland)

2024: Kim Darbouze (Duitsland), Ndidi Dike (Groot-Brittannië/Nigeria), Sharelly Emanuelson (Curaçao/Nederland), een kunstenaar die wordt geselecteerd vanuit onze samenwerking met Afrovibes.

Omdat hier de ruimte ontbreekt om de plannen, activiteiten en ervaringen van alle residents te bespreken, lichten we er per jaar twee uit die exemplarisch zijn voor de verschillende invullingen die een residency bij Stichting Thami Mnyele kan krijgen.

Richard Kofi (2021)

Voor Richard Kofi markeerde de residency een periode van versnelde ontwikkeling op meerdere vlakken. De aanwezigheid van een groot en goed geoutilleerd atelier stelde hem in staat schilderijen te maken op een veel groter formaat dan gebruikelijk. Zijn residency viel samen met zijn aanstelling als stadstekenaar van Amsterdam, die enorm werd gefaciliteerd door een verblijfplaats in Amsterdam (Kofi woonde toentertijd in Arnhem). Daarnaast bood de residency hem de gelegenheid – ondanks de coronarestricties – talloze mensen uit te nodigen. "Bijna alle ontmoeting hebben iets opgeleverd", volgens Kofi, die inmiddels als programmamaker is aangenomen bij ITA.

Een gesprek met de conservatoren van het Museum van Oudheden leidde tot Kofi's bijdrage aan de tentoonstelling *Kemet*. Ambtenaren van stadsdeel West bezochten de kunstenaar in de residency en nodigden hem uit een bijdrage te leveren aan *Muren van West*. Contact met Martijn van Nieuwenhuyzen, directeur van De Pont, resulteerde in een audiotour bij de tentoonstelling van Hans Broek en een film bij de tentoonstelling van Kara Walker.

Op 12 juni ging Kofi's nieuwste en later bekroonde film *Imprenta*, online in première. De voorbereidende gesprekken, repetities en het vervaardigen van grote doeken hebben plaatsgevonden in de residency. Hier vonden ook de ontmoetingen met kunstenaar Raul Balai plaats, die uitmondde in een artist talk tussen Kofi en Balai in het kader van de tentoonstelling *De Heen- en Weerwolf #2*.

Tijdens zijn residency werkte Kofi met Mirjam Westen, conservator van Museum Arnhem, aan de jubileumtentoonstelling *Koninklijke Prijs voor de Vrije Schilderkunst 150 jaar*.

Tijdens Amsterdam Art Week gaf Kofi een publieke presentatie. Hij nam bovendien met vier tekeningen deel aan de groepstentoonstelling met residents van de Rijksakademie, De Ateliers en Thami Mnyele.

Bernard Akoi Jackson (2021)

De residency van Bernard Akoi Jackson stond in het teken van de verbintenis van Ghanese en Nederlandse geschiedenis en cultuur. Hij werd uitgenodigd vanwege het 30-jarig bestaan van de Stichting waarbij we het Amsterdams Museum hadden uitgenodigd samen met ons een kunstenaar te selecteren, vanwege de langdurige samenwerking met het Amsterdam Museum. Jackson werd uitgenodigd deel te nemen aan de tentoonstelling *Gouden Koets*. In het kader van die tentoonstelling verzorgde Jackson een presentatie en video in de Regentenkamer, waarin hij de gevolgen van kolonialisme in de Afrikaanse context onder de loep nam. Voor veel andere deelnemers aan de tentoonstelling fungeerde Jackson als vraagbaak en de residency leek volgens curator Annemarie de Wildt op “een kleine dependance van het Amsterdam Museum”, waar samen werd gegeten, gewerkt en gediscussieerd.

In het kader van *Gouden Koets* voerde Jackson een straatperformance uit waarbij hij in speciaal gemaakte kostuums de route volgde die de Gouden Koets aflegde na de huwelijksvoltrekking van Willem-Alexander en Maxima. Gezien de coronarestricties was de publieke aanwezigheid minimaal, maar de performance is vastgelegd op film. Bij één van de openingen van de tentoonstelling in het Amsterdam Museum maakte de kunstenaar kennis met de koning en spraken zij over Ghana, de Nederlandse connectie en het koloniaal verleden.

Ondanks de restricties van de coronaperiode heeft Jackson verschillende contacten kunnen leggen via de Stichting met o.a het AGAlab, waar onze kunstenaars steeds een middag kunnen werken. Daarnaast heeft hij met enkele kunstenaars een bezoek gebracht aan De Pont, het Textiel Museum en PARK in Tilburg. Ook heeft hij de handen ineengeslagen met CBK Zuidoost om een uitwisseling tussen die instelling en Ghana tot stand te brengen, waardoor de verbinding tussen CBK Zuidoost en de grote Ghanese gemeenschap in Zuidoost kan worden versterkt. Stichting Thami Mnyele treedt daarbij op als adviseur.

Lakin Ogunbanwo (2022)

De Nigeriaanse fotograaf Lakin Ogunbanwo, die is geselecteerd in samenwerking met gerenomeerde 1-54 African Art Fair in Marrakesh, definieert zijn periode als resident bij Thami Mnyele als “een transformatieve ervaring”, die voor hem nieuwe artistieke wegen heeft geopend. Na tien jaar primair te hebben gewerkt als fotograaf begon hij in Amsterdam te experimenteren met collagetechnieken geïnspireerd door de werken van de lokale kunstenaar Marloes Bomers, die op uitnodiging van de stichting Ogunbanwo ontving in haar atelier om de hoek van de residency. Ze hebben samen middagen doorgebracht en uitvoerig over collagetechnieken gesproken. De rust van de residency en de afwezigheid van productiedruk openden een voor Ogunbanwo ongekende mentale ruimte om zich in een nieuwe richting te ontwikkelen. De gesprekken met vertegenwoordigers van de Nederlandse kunstscene hebben hem naar eigen zeggen erg geholpen.

In het kielzog van Ogunbanwo reisde ook galeriehoudster uit Kaapstad, Ashleigh McLean van Whatiftheworld af naar Amsterdam, waar zij door het bestuur van Stichting Thami Mnyele werd geïntroduceerd in het Amsterdamse kunstcircuit. Dat resulteerde in deelname van de galerie aan Amsterdam Art Week, waarbinnen McLean een artist talk verzorgde met Ogunbanwo – wat een primeur voor hem was.

Tijdens zijn verblijf in Amsterdam bezocht Ogunbanwo de Rijksakademie en sprak hij met Els Barents (voormalig directeur Huis Marseille), Joyce Pennekamp (Radboud Universiteit) en Claudio Ritfeld (CBK Zuidoost). Tevens werd hij geïnterviewd door Wim Bossema van de Volkskrant. De kunstenaar bezocht onder andere Framer Framed, Stedelijk Museum Amsterdam, KABK Den Haag, FOAM, Huis Marseille en tientallen galeries.

Na zijn residency reisde Ogunbanwo door naar Londen, waar hij een video maakte voor de tentoonstelling *Africa Fashion* in het Victoria & Albert Museum.

CUPP Collective (2022)

De residency van het CUPP Collective was bijzonder omdat het hier geen individuele kunstenaar betrof maar een collectief van vijf vrouwelijke makers en één man. Zij grepen hun periode in Amsterdam aan om hun onderzoek naar ecologisch verantwoord materiaalgebruik concreet uit te werken. CUPP Collective is in 2023 teruggekeerd om de residency een vervolg te geven.

De twee Surinaamse leden van het Collectief Un Prati a Patu (CUPP) woonden tijdens de residency aan de Bellamystraat. Van hieruit zijn musea, presentatie-instellingen, werkplaatsen en materiaallabs bezocht. Daarnaast werden werksessies gehouden waarin papier, textiel, kombucha en riet werden onderzocht vanuit het perspectief van experiment en traditionele kennis. Het onderzoek mondde later uit in een publicatie met informatie over productieprocessen, fotomateriaal, documentatie van experimenten en interviews, dat in 17 januari 2024 is gepresenteerd in de Rijksakademie. CUPP Collective wil hiermee bijdragen aan ecologisch verantwoord materiaalgebruik in kunstenaarspraktijken.

Het collectief heeft werkbezoeken afgelegd aan onder meer kunstenaarsinitiatief ISO Amsterdam, Waag Future Lab, Textiel Lab, Stedelijk Museum Amsterdam, het Paint lab van de Rijksakademie, Framer Framed en Museum De Pont. Daarnaast zijn er rondleidingen geweest bij het Future Materials-lab van de Jan van Eijck Academie, Bio Art Lab in Eindhoven en Micropia Artis.

Billy Fowo (2023)

Billy Fowo is uitgenodigd in samenwerking met De Appel en kwam naar Amsterdam als deelnemer van het curatoriaal programme van De Appel. Zijn verblijf in de residency stelde hem in staat in informele setting gesprekken te voeren met mede-curatoren en kunstenaars. Geïnspireerd door het laboratoriummodel wil Fowo het tentoonstelling format oprekken en verschillende disciplines samenbrengen.

Tijdens zijn residency heeft Fowo intensief contact gehad met de in Amsterdam woonachtige en uit Kameroen afkomstige fotograaf Angele Etoundi, dat heeft geleid tot plannen voor toekomstige samenwerking. Tevens zijn er gesprekken geweest met Hassan Issah uit Ghana, die gelijktijdig een residency had bij CBK Zuidoost. Tijdens een internationale Zoom-meeting is gediscussieerd over de staat en potentie van archieven, bibliotheken en kunstcollecties in Afrika.

Naima Hassan (2023)

Voor Naima Hassan betekende het verblijf in de Thami Mnyele-residency een belangrijke stap in de ontwikkeling van haar werk op het gebied van bibliotheekcollecties. Zij is conservator, museumonderzoeker en DAAD Museums Lab Fellow. Momenteel werkt ze samen met de Yinka Shonibare Foundation aan het project *100 Histories of 100 Worlds in 1 Object*, waarvoor ze een bibliotheekcollectie over Afrikaanse kunst en antropologie documenteert en werkt als onderzoeker en archivaris voor G.A.S. foundation, en recentelijk de Picton-collectie een nieuw thuis heeft gegeven in de ruimte van G.A.S. Lagos in Nigeria.

Tijdens haar verblijf in Amsterdam sprak Hassan diverse kunstenaars en kunstprofessionals. Samen met Billy Fowo organiseerde ze een internationale Zoom-meeting over de staat en potentie van archieven, bibliotheken en kunstcollecties in Afrika: 'Mapping Pan-African Cultural Festivals: Along the borders of FESMAN and FESTAC'77', een langlopend project waarvoor op dit moment enorme belangstelling is vanuit de Afro-Europese kunstenaarsgemeenschap.

Exposities van residents en alumni

Ondanks de restricties en lockdowns waardoor musea en presentatie-instellingen voor een deel van de periode 2021-2024 zelfs geheel gesloten waren, hebben er veel tentoonstellingen plaatsgevonden waar residents of alumni van de Stichting Thami Mnyele aan hebben deelgenomen. Hier volgt een kleine selectie van hoogtepunten.

Victor Ekpuk raakte tijdens zijn residency in 2007 onder de indruk van het fenomeen zwarte piet en verwerkte zijn ideeën over racisme, slavernij en ontmenselijking in grote tekeningen. Die werden toentertijd niet op waarde geschat, maar ruim tien jaar later aangekocht en getoond door het Smithsonian Museum in Washington DC. De Pan-African University Press wijdde in 2018 de publicatie *Connecting Lines Across Space and Time* aan zijn werk. En The Phillips Collection in Washington DC gaf hem in 2021 opdracht voor een groot werk in de entreeruimte van het museum.

Zanele Muholi, die in 2017 een solotentoonstelling had in het Stedelijk Museum Amsterdam, keerde in 2021 terug naar Amsterdam voor een solotentoonstelling bij Stevenson Gallery. De non-binaire kunstenaar en activist toonde nieuw fotografisch werk waarin hun vaste thema's ras, politiek en de rol van pigment in historische en fotografische archieven verder zijn uitdiept. Performatieve zelfportretten zijn een belangrijk onderdeel van Muholi's oeuvre. Hen zette de eerste stappen in deze richting tijdens een verblijf in 2013 in de residency van Thami Mnyele.

Guy Woueté, resident in 2022, nam deel aan *If Things Grow Wrong* in de Lakenhal Leiden. Aan de groepstentoonstelling over groeiverslaving voegde hij het werk *En Quete* toe. Het bestaat uit een performance met spandoeken waarmee hij de openbare ruimte bezet als daad van verzet tegen de manier waarop hedendaagse arbeidsrelaties ons vervreemden van het leven.

Adam Belarouchia, resident in 2020, won in datzelfde jaar de juryprijs tijdens de Royal Summer Salon bij CBK Zuidoost. Zijn werk *Een choreografie uit de toekomst* is vervolgens aangekocht door het stadsdeelbestuur en werd tot en met 2022 geëxposeerd op de muur tegenover het pand van CBK Zuidoost.

Moshekwa Langa, resident in 2014 en inmiddels bestuurslid van Stichting Thami Mnyele, kreeg in 2022 zijn eerste grote solotentoonstelling in Nederland. *KM21* in Den Haag presenteerde zijn tekeningen, collages, foto's, schilderijen, video's en installaties. Hierin keert Langa terug naar zijn geboorteplaats Bakenberg in de provincie Limpopo, dat ten tijde van het apartheidsregime niet voorkwam op officiële landkaarten. De tentoonstelling trapte af met Langa's iconische videowerk *Where do I Begin* (2001) en bevatte nieuw werk dat speciaal gemaakt is voor deze presentatie.

De Zimbabwaanse kunstenaar Option Dzikamai Nyahunzvi, die in 2018 in de residency verbleef, is destijds in contact gebracht met Galerie Sanaa in Utrecht. Die toonde in 2022 zijn werk tijdens Big Art. Hij werd tevens geselecteerd voor de groepstentoonstelling *Healing Power* (2021-2022) in het Tropenmuseum in Amsterdam.

Neo Matloga was resident in 2018 en zijn carrière heeft sindsdien een komeetachtige ontwikkeling doorgemaakt. Hij won de Koninklijke Prijs voor Vrije Schilderkunst (2018), werd genomineerd voor de Volkskrant Beeldende Kunstprijs (2019) en won de ABN Amro Kunstprijs (2021). Aan alle drie de prijzen was een tentoonstelling verbonden. Daarnaast had hij solotentoonstellingen in onder andere De Ateliers (2018), het Fries Museum (2019) en Stroom (2021). Tevens werd hij geselecteerd voor groepstentoonstellingen in onder andere Kunsthal KaDE (2018), AVL Mundo (2019) en De Fundatie (2023).

30-jarig bestaan Stichting Thami Mnyele

Op 10 december 2020, de sterfdag van Thami Mnyele, opende de tentoonstelling *Crossing Cultural, 30 Years Thami Mnyele Foundation*. Net als de tentoonstelling rondom het 20-jarige bestaan van de stichting werd deze jubileumexpositie gepresenteerd in CBK Zuidoost.

De tentoonstelling bevatte werk van acht kunstenaars: Guy Woueté, Atta Kwami, Neo Matloga, George Senga, Moshekwa Langa, Razia Barsati, Michelle Tabor en Sharelly Emanuelson. Ze zijn afkomstig uit Afrika en de diaspora, onderhouden banden met Nederland en Europa, en zijn allemaal te gast geweest als artist-in-residence bij Stichting Thami Mnyele. De groepstentoonstelling liet zich lezen als een staalkaart van beeldtalen, technieken en verhalen. De participanten nemen elk hun eigen positie in binnen het internationale kunstenveld.

Een negende kunstenaar, Jabu Arnell, werd gevraagd een werk te maken voor het omslag van de bijbehorende catalogus. CBK Zuidoost gaf tevens de jonge Nederlands/Ghanese filmmaker Isaac Owusu opdracht een film te maken over de tentoonstelling, die door iedereen te bekijken is via YouTube. Publicatie en film compenseerden voor de beperkte toegankelijkheid van de tentoonstelling. Kort na de opening werd een tweede lockdown afgekondigd en sloot CBK Zuidoost de deuren. Door de looptijd van de tentoonstelling te verlengen tot de lente van 2021 ging de jubileumpresentatie echter niet ongezien voorbij. Ook Het Parool besteedde aandacht aan het jubileum met een groot artikel in PS.

In het kader van het jubileum werd nog een tweede publicatie gemaakt: *The Art Momentum – 30 Years Thami Mnyele Foundation Residency Award*. Hierin schrijven acht Afrikaanse en twee Nederlandse auteurs over tien alumni van de Thami Mnyele-residency. Het eerste exemplaar werd in ontvangst genomen door Nina Folkersma, directeur van Amsterdam Art Week. De Engelstalige

publicatie wordt gratis uitgedeeld bij bijeenkomsten en activiteiten. Een Franse vertaling is in de maak op verzoek van dr. Emile Gueu, werkzaam aan de kunstacademie van Abidjan, Ivoorkust. Hij wil de publicatie gebruiken als lesmateriaal.

Zowel de catalogus van *Crossing Cultural, 30 Years Thami Mnyele Foundation* en *The Art Momentum – 30 Years Thami Mnyele Foundation Residency Award* zijn toegevoegd aan de website van Stichting Thami Mnyele om ze zo toegankelijk te maken voor een zo breed mogelijk publiek. De komende vier jaar wordt de papieren versie gedistribueerd in Afrika.

Overige activiteiten

In 2021 meldde Stichting Thami Mnyele zich uit eigen beweging aan als deelnemer aan Amsterdam Art Week. Tussen de galleries, musea en postacademische instituten is de residency een buitenbeentje, maar zowel bezoekers als het bestuur van Amsterdam Art Week reageerden positief. Het publiek bestond uit nationale en internationale kunstprofessionals, die soms ook buiten de reguliere openingstijden werden ontvangen, aangevuld met buurtbewoners die de gelegenheid te baat namen eens een kijkje te komen nemen. Een aantal van hen heeft na afloop contact gehouden, met de intentie deel te nemen aan activiteiten van de stichting. In 2021 was er een publiekspresentatie in het kader van 30 jaar Stichting Thami Mnyele. Het daaropvolgende jaar gaf Richard Kofi een lezing over cultureel erfgoed als een verzameling lichamen van geesten en persoonlijkheden. Tevens werd Thania Petersen (resident uit 2019) geselecteerd voor het videoprogramma *New Harvest* dat tijdens de Amsterdam Art Week draaide in Eye Filmmuseum. Komend jaar zal Stichting Thami Mnyele voor de vierde keer deelnemen aan de Amsterdam Art Week.

Maia Matches, Amsterdams beeldend kunstenaar met Canadese en Zuid-Afrikaanse wortels, is begonnen aan een graphic novel over het leven van Thami Mnyele. De stichting heeft haar netwerk en kennis ter beschikking gesteld om *The Personal is Political* te produceren. Ook na met verkrijgen van een studiebeurs om haar graphic novel af te maken in Brussel is er nog regelmatig contact met de kunstenaar.

Stichting Thami Mnyele is in 2020 en 2021 benaderd door de Britse uitgeverij Thames & Hudson omdat de naamgever van de stichting een belangrijke rol speelt in een nieuwe uitgave over hedendaagse kunst uit Afrika. Stichtingsbestuurslid en Thami Mnyele-alumnus Moshekwa Langa is gevraagd de cover van het boek te produceren.

Kwanele Finch Thusi legde tijdens zijn residency in 2022 contact met de redactie van ZAM Magazine, die hij op zijn beurt koppelde aan tekenaar, cartoonist en illustrator Sindiso Nyoni. Dat leidde tot de uitnodiging aan Nyoni om werk te maken bij het artikel *Repression and resistance: how a new generation challenges African autocrats and their international elites* van Evelyn Groenink. Sindsdien is Nyoni's werk ook te zien geweest in De Balie tijdens het Afrovibes-festival.

Pauline Burmann, voorzitter van Stichting Thami Mnyele, is door de Robert Gordon University in Aberdeen uitgenodigd een PhD te komen doen. Onderwerp van het proefschrift is residencies, met bijzondere aandacht voor Thami Mnyele en de praktijk van één-op-één interculturele uitwisseling. Een academische publicatie kan de internationale zichtbaarheid van de residency nog weer vergroten.

3. PROGRAMMA 2025-2028

Stichting Thami Mnyele heeft zich grote inspanningen getroost om tijdens de coronaperiode te kunnen blijven functioneren en de transcontinentale uitwisseling in stand te houden. Door de tijdelijke sluiting van partnerinstellingen zag de stichting zich genoodzaakt zelf meer activiteiten te ontplooiën. Tevens werden meer samenwerkingen aangegaan uit solidariteit met instellingen die het moeilijk hadden. Ook de activiteiten rondom het 30-jarig jubileum vergden veel tijd en energie.

Terugkijkend op deze periode concludeert het stichtingsbestuur dat de coronaperiode wellicht iets te veel heeft gevraagd van de kleine, informele organisatie. Vooral het (mede)organiseren van tentoonstellingen en andere publieke activiteiten behoort niet tot de kerntaken van de stichting en leidt er zelfs van af. Evenmin is het produceren en presenteren van werk het hoofddoel van een verblijf in de residency. Dat pakte wel zo uit voor bijvoorbeeld Jean Katambayi Mukendi, die als lid van het collectief On-Trade-Off in 2023 werd uitgenodigd om deel te nemen aan de tentoonstelling *Charging*

Myths bij Framer Framed. De tentoonstelling was een succes. De Congolese kunstenaar maakte gedurende zijn verblijf periode in Amsterdam indrukwekkend werk voor de tentoonstelling. Wel kreeg de kunstenaar hier door minder de mogelijkheid een daadwerkelijk nieuw netwerk aan te boren, vanwege de tijd die werd gependend aan het samenstellen van de tentoonstelling. De prestatiedruk van het tentoonstellen ging ten koste van het bouwen van een netwerk met groeipotentie – de hoofddoelstelling van onze ‘relationele residency’.

In de komende cultuurplanperiode wil de stichting dan ook terug naar haar basis: een verblijf zonder productieve vereisten dat geheel in het teken staat van ontmoetingen, gesprekken, ontdekkingen, reflectie en culturele uitwisseling. Uiteraard gaan er workshops, lezingen en tentoonstellingen plaatsvinden maar dan op kleinere schaal.

Daarnaast heeft het stichtingsbestuur zich ook gerealiseerd dat de organisatie toe is aan een professionaliseringsslag om de continuïteit te waarborgen en toekomstbestendig te zijn. Er wordt gekeken naar mogelijkheden om het onbezoldigde bestuur aan te vullen met een betaald organisatiecollectief, dat voortaan zal fungeren als aanspreekpunt en organisatorische spil. Ook wordt een assistent aangesteld om administratieve taken over te nemen. Er wordt werk gemaakt van de digitalisering en ontsluiting van het archief. De collectie wordt ondergebracht in een stichting en er wordt gekeken naar een (semi)definitieve bestemming. Tenslotte wordt de mogelijkheid bestudeerd om het atelier aan de Bellamystraat in eigendom te krijgen.

Om deze ambities in de komende kunstenplanperiode te verwezenlijken, vraagt Stichting Thami Mnyele het AFK om een bijdrage van €65.000 per jaar.

Artists-in- residence

In de afgelopen vier jaar heeft Stichting Thami Mnyele – ingegeven mede door de projecten in verband met haar 30-jarig bestaan en de coronaperiode – meer bijgedragen aan tentoonstellingen en andere activiteiten dan daarvoor. De nadruk kwam voor sommige residents daardoor meer te liggen op productie van kunstwerken – vergelijkbaar met reguliere residencies. Hoewel die invulling van de residency-periode de kunstenaars op korte termijn zichtbaarheid en een aanvulling op hun CV opleverde, ging dit ten koste van het, op de langere termijn gerichte, bouwen van netwerken en een diepe culturele uitwisseling. Dat voelt als een verloochening van het eigen DNA en de intenties van de residency.

Voor de komende kunstenplanperiode wil Stichting Thami Mnyele daarom weer terug naar de oorspronkelijke basis. Er wordt weer 100% ingezet op het leggen van zoveel mogelijk vruchtbare en duurzame contacten. De uitwisseling van ervaringen, kennis en ideeën staat weer centraal, boven het produceren van werk, al dan niet voor tentoonstellingen. Ons trackrecord laat zien dat deze strategie extreem effectief is op de langere duur. Ze resulteert in uitnodigingen voor tentoonstellingen, lezingen, performances, publicaties en uitwisselingen. Zeker in het geval van residents die voor een tweede keer in Amsterdam verblijven, heeft de informele wijze waarop netwerken worden vergroot en verdiept een groot effect. We kunnen dan met recht spreken van ‘capacity building’, het intensiveren van de internationale inbedding van individuele kunstenaars waardoor zij artistiek-inhoudelijk en carrière-technisch naar een hoger niveau worden getild.

Selectieprocedure

De selectieprocedure heeft de Stichting altijd gezien als een belangrijke culturele uitwisseling en kennisoverdracht van de uit Afrika en de diaspora. De stichting wil in de komende kunstenplanperiode weer gaan selecteren zoals ze dat deed voor haar 30-jarig jubileum en de coronapandemie. Tijdens die periode is er geselecteerd met steeds een specifieke partner met nadruk op presentatie/ tentoonstelling. We gaan weer terug naar de beproefde selectieprocedure, met een twee dagen durende bespreking van alle aanvragen – zonder voorselectie - door een jaarlijks wisselende selectiecommissie bestaande uit kunstenaars, galeriehouders, museumprofessionals, critici, academici en studenten. Deze vorm levert de commissieleden enorme kennis op en staat garant voor een uitvoerig debat over kunst uit Afrika en de diaspora. Hier begint al de culturele uitwisseling. Na de selectieprocedure blijft de stichting in gesprek met de commissieleden en residents zijn zeer welkom bij de instellingen waar de commissieleden werken.

Om de slagkracht van Stichting Thami Mnyele nog verder te vergroten, blijft de stichting bouwen aan haar eigen netwerk van partners. Dat geldt zowel voor artistieke en maatschappelijke organisaties

binnen Nederland en daarbuiten. Bovendien haalt de stichting de banden verder aan met residencies in binnen- en buitenland, om kennis en ervaringen te delen zodat residents nog beter ondersteund kunnen worden.

Exposities en andere activiteiten

Omdat exposities, performances en andere activiteiten doorgaans op organische wijze voortvloeien uit een residency, is op voorhand weinig te zeggen over het toekomstige programma. Wel hebben verschillende partijen zich al gemeld met interesse in samenwerking. Zo heeft Booking.com ons benaderd om bij te dragen aan een tentoonstelling in het nieuwe hoofdkantoor. Stadsarchief Amsterdam, Eye Filmmuseum, Amsterdam Museum, Stedelijk Museum, Rijksmuseum en de Reinwardt Academie hebben ook aangegeven te willen samenwerken met Thami Mnyele Stichting. Presentatieinstelling Kunst-Kan wil graag een teken tentoonstelling presenteren in haar ruimte.

Met CBK Zuidoost, AGA Lab, ZAM Magazine, Zone2Source, W139, Universiteit van Amsterdam, Amsterdam Museum en Operatie Periscoop zijn al specifieke afspraken gemaakt voor samenwerkingsprojecten in de komende jaren. Met het CBK Zuidoost gaan we in de zomer van 2024 een project van fellow Sharelly Emanuelson afronden met een solotentoonstelling, met werken die zijn gestart in onze residency. Met ZAM blijven we elkaar ondersteunen in onze netwerken eventuele lezingen organiseren. Zone2 Source zal onze kunstenaars ontvangen in de instelling en wil graag toekomstige projecten met onze kunstenaars bespreken, W139 wil de vorm van residencies bespreken en eventueel samen kunstenaars uitnodigen. De studenten van de UVA komen op studio bezoek en eventueel kan een kunstenaar een bijeenkomst hebben op de Universiteit. Het Amsterdam Museum wil zich over onze collectie buigen, evenzo voor het Stedelijk Museum en nadenken hoe we die het beste zichtbaar kunnen maken. Met Operatie Periscoop, een Amsterdamse stichting werkzaam op het gebied van community building en social placemaking vanuit de kracht van lokale kennis en kunst in het publieke domein, is er contact geweest om residents de mogelijkheid te bieden deel te nemen aan hun projecten ('operaties') in de buurt (veelal in Amsterdam West en Nieuw-West).

Verduurzaming huisvesting

De residency huurt twee ruimtes in een voormalig schoolgebouw in Amsterdam West. In 2020-2021 is er grondig verbouwd en gerenoveerd. Er is onder andere een geheel nieuwe riolering geïnstalleerd. Gedurende de komende jaren worden meer verbeteringen doorgevoerd, waarbij scherp wordt gekeken naar het gebruik van duurzame materialen en de isolatie van de ruimtes om energieverbruik te beperken. Afval wordt in de residency al jaren gescheiden ingezameld en afgevoerd.

Als gevolg van de recente inflatie zal de huur naar verwachting komende jaren stevig omhooggaan. Maar de mogelijkheid dient zich aan de residency tegen een gereduceerd cultureel tarief te kopen van de VVE. Adviseur Alexander Ramselaar van Cultuur en Ondernemen, is op dit moment de voor- en nadelen aan het analyseren. De komende kunstenplanperiode gaat de stichting hier een beslissing over nemen. In dit kader zal ook een ANBI-status worden aangevraagd om schenkingen door derden te faciliteren.

Verduurzaming personele organisatie

Ruim dertig jaar na oprichting blijkt de wijze waarop Stichting Thami Mnyele is georganiseerd en opereert toe aan professionalisering. De aanstaande kunstenplanperiode wordt gebruikt om de precieze vorm van deze organisatorische professionalisering te bepalen. Gedacht wordt over het aanstellen van een organisatiecollectief met betaalde freelancekrachten. Om dit veranderingsproces in goede banen te lijden zal een organisatieadviseur worden aangetrokken.

De stichting heeft de afgelopen kunstenplanperiode al gebruik gemaakt van een freelancemedewerker. Die functie wordt uitgebreid van 8 naar 16 uur. Dat is nodig gezien de ambities op het vlak van digitalisering. De medewerker ondersteunt daarnaast bij de communicatie en bij het selectieproces en neemt de administratie voor diens rekening.

Digitalisering en ontsluiting

De website van de Thami Mnyele Stichting is van niet te onderschatten belang. In grote delen van Afrika zijn online kanalen de belangrijkste – en vaak enige – bronnen van informatie. Via de website is de stichting zichtbaar voor kunstenaars die interesse hebben in een residency en kunnen alumni bijhouden wat er momenteel gebeurt. Een van de belangrijkste onderdelen van de website zijn de biografieën en CV's van residents en alumni. In veel gevallen – zeker als het beginnende of

autodidacte kunstenaars betreft – is de Thami Mnyele-website de plek waar die informatie te vinden is. De site doet als zodanig dienst als primaire bron voor kunstenaars, curatoren, conservatoren, academici en publicisten die op zoek zijn naar informatie over Afrikaanse kunstenaars. Medewerkers van grote musea als het MoMA in New York en TATE in Londen maken naar eigen zeggen veelvuldig gebruik van de site.

Het belang van de website en het aantal bezoekers kan sterk worden vergroot door haar te laden met meer informatie. Stichting Thami Mnyele beschikt over een zeer uitgebreid archief dat erom vraagt gedigitaliseerd en online ontsloten te worden. Het gaat om op video gedocumenteerde gesprekken met residents, publicaties van derden, het persarchief en de inventarisatie en documentatie van tentoonstellingen, performances en andere activiteiten. Het nieuwe bestuurslid Sam Mangali is inmiddels ver gevorderd met het ontwerp van een nieuwe website die meer ruimte biedt aan dit soort documenten.

Behalve beschikbaar moet al die informatie ook beter vindbaar worden. Er zal daarom moeten worden ingezet op het verbeteren van de score bij Google Analytics door een slimmer en gericht gebruik van metadata. Ook wordt de zichtbaarheid vergroot door een actief en gestructureerd social mediabeleid. Het doel is het aantal Facebook-connecties (in Afrika een belangrijk en vooral professioneel gebruikt kanaal) uit te breiden van 761 momenteel tot minimaal 1.500 over vier jaar. Met het huidige aantal volgers op Instagram van 1.477 wordt ingezet op een verdubbeling (3.000). Ook zal er gewerkt worden aan het bereik van de hooggewaardeerde nieuwsbrief, die momenteel door 4.000 abonnees wordt ontvangen.

Naast digitale ontsluiting van kennis en informatie blijft Stichting Thami Mnyele zich inzetten voor de analoge verspreiding daarvan. *The Art Momentum – 30 Years Thami Mnyele Foundation Residency Award* wacht op distributie in Afrika. Er is interesse van kunstacademies om de publicatie in te zetten als lesmateriaal. Indien dit succesvol blijkt en er behoefte is aan meer, kunnen we het initiatief nemen tot een vervolg.

Veiligstellen van de collectie

Gedurende het ruim dertigjarige bestaan van de residency heeft Stichting Thami Mnyele een aanzienlijk kunstcollectie opgebouwd. Het gaat om werk dat vrijwillig en om niet door de residents is geschonken aan de stad Amsterdam, zoals zij vaak zelf mededelen. De kunstenaars geven tijdens hun verblijf vaak te kennen dat ze de inwoners van Amsterdam zeer erkentelijk zijn voor de residency. De collectie omvat inmiddels zo'n 300 werken in verschillende media. Daar zitten sleutelwerken bij van onder andere Victor Ekpuk, Dineo Bopape, Dominique Zinkpè en Hadia Gana. De collectie wordt gezien als erfgoed, waarmee inzicht wordt gegeven in 30 jaar culturele uitwisseling tussen Afrika en Nederland.

In het kader van het 30-jarig bestaan van de stichting stond de collectie centraal in een samenwerking met Zeitz MOCAA Museum of Contemporary Art Africa in Kaapstad. De Zuid-Afrikaanse curator Thato Mogotsi, nu werkzaam in het museum, kwam voor een residency naar Amsterdam om de collectie te inventariseren. Zij was ontroerd en erg onder indruk van de kwaliteit en omvang van de collectie.

De kunstwerken worden bewaard in een opslagruimte van AllSafe in Zuidoost. De tekeningen zijn ondergebracht in een ladekast in de residency. De collectie heeft inmiddels een zodanige omvang dat serieus moet worden nagedacht over betere, meer duurzame vormen van behoud en beheer. Een betere registratie en documentatie zou de verdere ontsluiting van de collectie ook ten goede komen. Voor dit doeleinde moet de collectie door een gespecialiseerde partij worden geïnventariseerd en liefst ook getaxeerd (of op z'n minst gewaardeerd). Dat laatste vergemakkelijkt onder andere het vaststellen van verzekeringswaarde in geval van bruikleen. Tot nu toe zijn er enkele tentoonstellingen van de collectie samengesteld, maar het is de intentie de zichtbaarheid van residents en fellows te vergroten.

Gezien de beperkte vertegenwoordiging van Afrikaanse hedendaagse kunst in Nederlandse publieke instituten, biedt het kunstbezit van de Stichting Thami Mnyele een waardevolle aanvulling op de Collectie Nederland. Het is de bedoeling de collectie, die door Rijksmuseum-directeur Taco Dibbets is aangemerkt als 'erfgoed', op de niet al te lange duur onder te brengen bij een professioneel (kunst)instituut dat beschikt over de middelen om haar te beheren onder klimatologisch optimale omstandigheden. Stadsarchief Amsterdam heeft interesse getoond, vanwege de reflectie op de stad en stedelijke kunstwereld die in veel kunstwerken besloten ligt. Ook zijn er gesprekken gaande het Amsterdam Museum en met Stedelijk Museum Amsterdam, dat onder de huidige directeur Rein Wolfs

actief werk heeft gemaakt van een inhaalslag met betrekking tot representatie in de collectie van makers van kleur.

4. PARTNERS

Stichting Thami Mnyele is een sterk genetwerkte organisatie. Zij werkt samen met partners op lokaal, regionaal, nationaal en internationaal niveau. De aard van de samenwerking is zeer divers en kan de vorm nemen van een rol bij de selectie van residents, advisering over praktische en inhoudelijke zaken heen en weer, het leggen en faciliteren van contacten, kennisuitwisseling, tentoonstellingsdeelname van residents, educatieve projecten, onderzoekstrajecten en de ondersteuning van werkperiodes door het beschikbaar stellen van ruimte en middelen.,

De kring van betrokkenen blijft groeien op alle niveaus en omvat ruwweg drie categorieën:

- Artistiek

Stichting Thami Mnyele onderhoudt contacten met een groot netwerk van freelance curatoren, kunstcritici, onderzoekers, conservatoren, verzamelaars, kunstenaarscollectieven, broedplaatsen, kunstenaarsinitiatieven en galleries in Amsterdam, Nederland, Afrika en de Afrikaanse diaspora.

Daarnaast worden nauwe banden onderhouden met instituties en instellingen uit het kunstenveld van Amsterdam en daarbuiten. Tot de reguliere partners behoren onder andere Transartists, AGA Lab, CBK Zuidoost, Zone2Source, Motormond, Shebang Amsterdam, The Black Archives, AfroVibes, Framer Framed, W139, PARK, Rijksakademie van Beeldende Kunsten, De Ateliers, Gerrit Rietveld Academie, Sandberg Instituut, Jan van Eijck Academie, Stedelijk Museum Amsterdam, Amsterdam Museum, Rijksmuseum Amsterdam, Wereldmuseum, De Pont, het Slavernijmuseum, TATE Modern, MoMA New York, Savvy Berlin, Smithsonian Museum Washington DC, Deveron Projects, Gasworks London, Capetown Art Fair, Prince Claus Fund, De Oude Kerk, De Appel, Amsterdam Art Week, Zeitz MOCAA, Metro 54, Art Momentum, Africana.org, ZAM Magazine, Kunst Kan, VONKC, RCMC, Stevenson Gallery, Marian Goodman Gallery, en vele vele anderen.

De stichting neemt deel aan het TransArtists AIR Platform NL, dat wordt gecoördineerd door DutchCulture, en heeft regelmatig contact met die organisatie. In 2020 is Stichting Thami Mnyele toegetreden tot Moker – Verenigde Beeldende Kunstinstellingen Amsterdam.

- Maatschappelijk

Contacten worden onderhouden met instellingen en ondernemingen in de nabij de residency gelegen Markthallen.

Er zijn gesprekken gaande met de lokale middelbare school, het Huygens College. Het idee is om leerlingen interviews met residents te laten doen of hen te laten deelnemen aan activiteiten. Ook zijn er gesprekken gevoerd met ROC West, die de opmaat vormen voor een toekomstige samenwerking.

Atelier de Werkplaats heeft Thami Mnyele benaderd om tot een samenwerking te komen. De wens is om residents workshops te laten geven.

Er zijn gesprekken geweest om de samenwerking aan te gaan met Operatie Periscoop, een organisatie gevestigd in West die gewijd is aan participatief ontwerp, actieonderzoek, community building en social placemaking vanuit de kracht van lokale kennis en kunst in het publieke domein.

- Academisch

Stichting Thami Mnyele onderhoudt al jarenlang goede contacten met de Universiteit van Amsterdam en de Vrije Universiteit. Universitair docenten worden uitgenodigd voor atelierbezoek of vragen er zelf om. Er wordt samengewerkt op het gebied van onderzoek en publicaties. Daarnaast maken studenten gebruik van het archief van de stichting.

Via prof. Dr. Christa Maria Lerm Hayes (UvA), een regelmatig bezoeker van de residency, is de stichting betrokken geweest bij de voorbereiding van een groot opgezet Europees project genaamd *Recollect, Reckoning with Europe's Colonial Past Through the Cultural Sector for a*

More Inclusive Future. Verschillende Europese universiteiten zijn bij dit project betrokken. In maart 2022 zijn de eerste gesprekken gevoerd en heeft de eerste internationale delegatie Amsterdam bezocht.

Aan de Universiteit van Witwatersrand in Johannesburg is een werkgroep in het leven geroepen die geheel gewijd is aan werk en leven van Thami Mnyele. De naar hem vernoemde Amsterdamse stichting organiseerde in 2009 een grote tentoonstelling in Johannesburg over de Zuid-Afrikaanse kunstenaar en sindsdien onderhouden stichting en universiteit nauwe banden.

5. ORGANISATIE

Stichting Thami Mnyele heeft een 'werkend' bestuur. Dat wil zeggen dat het bestuur vrijwel zelf alles doet – van het ophalen van residents op Schiphol en het organiseren van etentjes tot de boekhouding en het bijhouden van het archief. Het bestuur komt minimaal drie keer per jaar plenair bijeen. Het bestuur is onbezoldigd.

Bij de samenstelling van het bestuur wordt rekening gehouden met diversiteit in kennis, gender, leeftijd, culturele achtergrond en kennisniveau. Het huidige bestuur bestaat uit: Pauline Burmann (voorzitter), Henrik Stipdonk (penningmeester), en de reguliere bestuursleden Lard Buurman, Marlène Dumas, Judith van der Kooij, Moshekwa Langa, Linnemore Nefdt en Sam Mangali.

De zittingstermijn van bestuursleden is vier jaar, met een eventuele verlenging van nog eens vier jaar. Voorzitter Burmann en reguliere bestuursleden Dumas en Langa zijn echter al langer in functie met medeweten en goedkeuring van het AFK. In de komende kunstenplanperiode zullen deze bestuursleden geleidelijk hun taken overdragen. Het vervangen van bestuursleden gebeurt gespreid om de continuïteit van de organisatie te waarborgen en geen kennis en/of contacten verloren te laten gaan.

Minout van der Ven is in 2020 begonnen als penningmeester en gestopt in 2024. In 2021 zijn Judith van der Kooij, Linnemore Nefdt en Lard Buurman toegetreden tot het bestuur en is Martha Reijmers afgetreden. In 2022 stopte Isabelle Vermeij. In 2023 trad Hendrik Stipdonk aan als penningmeester. In 2024, tenslotte, is Sam Mangali toegetreden tot het bestuur.

Stichting Thami Mnyele maakt op beperkte schaal gebruik van betaalde ondersteuning op administratief gebied. Assistenten Oscar Hora Adema en Akvile Slegeryte onderhouden de administratie, social media, website en adressenbestanden. Daarnaast zijn zij verantwoordelijk voor het bijhouden van aanmeldingen voor de artist in residency.

6. CODES

Governance Code Cultuur

De organisatie van Stichting Thami Mnyele is klein van omvang en informeel van opzet. Vrijwel alle inspanningen staan in het teken van een succesvol verblijf van residents in Amsterdam. Daarbij zijn de lijntjes kort en de contacten persoonlijk. Administratie en andere organisatorische overhead werden tot op heden zo beperkt mogelijk gehouden.

Tijdens bestuursvergaderingen worden beleid, functioneren van de organisatie, en zowel de artistieke als financiële resultaten geëvalueerd. Eén keer per jaar overlegt de stichting haar jaarverslag en jaarrekening aan het AFK. Tevens worden monitorgesprekken gehouden met het fonds. Hoewel dit tot op heden is beoordeeld als afdoende toezicht en verantwoording zijn we ons ervan bewust dat de Governance Code Cultuur vraagt om meer. De stichting wil daarom de komende kunstenplanperiode aangrijpen om de mate van (zelf)reflectie te vergroten en de bestuurlijke transparantie aan te scherpen.

Een belangrijke rol is daarbij weggelegd voor het voorbereiden van het in te stellen organisatiecollectief waarvoor de stichting een organisatieadviseur zal aantrekken. Tevens wordt een adviescommissie of raad van advies in het leven geroepen.

Code Diversiteit en Inclusie

Diversiteit ligt aan de basis van het residency-programma van Thami Mnyele. De stichting is opgericht in een tijd dat de Nederlandse cultuurwereld vrijwel geheel wit was en 'diversiteit' nog lang geen ingeburgerd begrip was in het kunstdiscours. Vanaf het begin af aan stond de waarde van interculturele uitwisseling voorop en werd actief gestreefd naar het bij elkaar brengen van partijen met een zo verschillend mogelijke achtergrond om zo aan beide kanten artistieke, intellectuele en emotionele groei teweeg te brengen. De inzet was daarbij bovendien het smeden van langdurige en diep verankerde relaties met 'olievelekpotentie'. De netwerken die zo gebouwd zijn, blijven nieuwe deelnemers trekken en uitdijen.

De intensieve uitwisseling en samenwerking leiden tot een nauwere verweving van Afrikaanse en Nederlandse netwerken, op artistiek, maatschappelijk en organisatorisch gebied. Kunstenaars, curatoren, academici en andersoortige makers uit Afrika en de Afrikaanse diaspora worden tijdens en na hun verblijf opgenomen in de cirkels van Nederlandse en Europese curatoren, museumdirecteuren, critici, onderzoekers en publicisten. Andersom gaan Nederlandse en Europese partijen deel uitmaken van Afrikaanse structuren. De wederzijdse inclusie leidt tot een groter wederzijds begrip, een groei in empathisch vermogen en het formuleren van nieuwe, op gecombineerde input gebaseerde denkbeelden en plannen.

De diversiteit onder de residents die Thami Mnyele in de afgelopen 33 jaar heeft ontvangen, is bijzonder groot. De oorspronkelijke focus op Zuid-Afrika is na twee jaar al ingeruild voor een openstelling voor het complete continent Afrika en de Afrikaanse diaspora in Europa en de Amerika's.

Bij de selectie van residents wordt gelet op een goede genderbalans. Om de aanmelding van vrouwelijke kunstenaars, die vaak de verantwoordelijkheid hebben voor kleine kinderen, te vergemakkelijken, is het mogelijk gemaakt familieleden en hun kinderen mee te nemen en met hen te verblijven in de residency.

Ook op het gebied van seksuele oriëntatie is de diversiteit aanzienlijk. Een flink aantal residents identificeert zich als LGBTQI+. Niet zelden is hun genderidentiteit onderdeel van hun werk. Voorbeelden zijn Zanele Muholi en Kwanele Finch Thusi.

Onder de residents bevinden zich academisch geschoolde kunstenaars maar ook autodidacten. In landen waar kunstacademies vaak zijn gekoppeld aan logge universiteiten, vindt de artistieke vorming vaak effectief plaats in residencies, collectieven en werkplaatsen. De Thami Mnyele-residents beoefenen alle denkbare disciplines. In sommige gevallen zijn zij afkomstig uit een upperclass omgeving, zoals Lakin Ogunbanwo, maar in veel gevallen behoren zij tot sociaaleconomisch kwetsbare groepen.

De diversiteit van het publiek dat Thami Mnyele bereikt, hangt samen met de verscheidenheid aan partners. Via hen bezoekt een zeer uiteenlopende groep mensen de residency. Iedere aankondiging van een nieuwe resident zorgt bovendien voor aanmeldingen van in Nederland woonachtige Afrikaanse kunstenaars om op bezoek te komen. In toenemende mate weten ook buurtbewoners de residency te vinden, om het gesprek aan te gaan met residents of presentaties bij te wonen. De tentoonstelling over 30 jaar Stichting Thami Mnyele werd door een zeer breed publiek bezocht.

Het bestuur van Stichting Thami Mnyele bestaat uit zes vrouwen en vier mannen. Vier van hen hebben een niet-Europese achtergrond. Bij het aantrekken van nieuwe bestuursleden wordt buiten de gebruikelijke vijver van bestuurders en leidinggevendenden gekeken, en een sterke voorkeur aan de dag gelegd voor mensen met een ontwikkeld lokaal netwerk. Uiteraard wordt gelet op een goede gender balans en voldoende culturele diversiteit in de bestuursamenstelling.

Fair Practice Code

Aan de ecologische duurzaamheid van de residency wordt gewerkt door middel van een stapsgewijze verbetering van het pand en een kritische houding ten opzichte van gebruikte materialen in het atelier.

Het is de intentie de organisatorische duurzaamheid in de komende kunstenplanperiode sterk te verbeteren door een betaald organisatiecollectief aan te stellen, waardoor de continuïteit beter wordt gewaarborgd en de organisatie kan professionaliseren.

De maandelijkse toelage voor residents gaat omhoog van €900 naar €1800 om te voldoen aan Fair Pay en te corrigeren voor inflatie.

In het kader van sociale veiligheid is samen met de leden van MOKER besloten dat er een gezamenlijke vertrouwenspersoon kan worden aangesteld.

Geworteld in de antiapartheidsbeweging zit het principe van solidariteit tot in de diepste vezels van Stichting Thami Mnyele. Het model van de relational residency is immers gestoeld op samenwerking, uitwisseling en wederzijdse verrijking op artistiek, intellectueel en maatschappelijk vlak.

Pauline Burmann

Voorzitter bestuur Thami Mnyele Stichting